

door de commissarissen of door het gerecht, afhankelijk van het resultaat van het onderzoek, gestraft met schorsing, ontslag of mogelijk met een lijfstraf. Dezelfde instanties regelden geschillen tussen schippers en loodsen.

Dronkenschap was alleen strafbaar als men naar een schip ging om daar dienst te doen. Dan betaalde men zes gulden boete en werd men zes weken geschorst.

Opmerkelijk was de bepaling dat 'niemant eenige vande geadmitteerde Lootsluyden oentlijck opte straten ofte stranden, ofte inde Huysen ende Herbergen wegen haer Officie sal mogen na roepen, bespotten ende injurieren, dreygen, ofte eenige letsel aen doen, met woorden ofte wercken'. Op overtreding stond een boete van zes gulden, bij herhaling 12 gulden en bij een derde maal 18 gulden en bovendien verbanning voor de tijd van twee jaar.

Direct na aankomst aan boord van het te beloodsen schip, moest de loods aan de schipper of de stuurman naar de diepgang van het schip vragen. Bleek later, dat men een te geringe diepgang had opgegeven, dan moest dubbel loodsgeld worden betaald en werd men vervolgd wegens valse aangifte.

Een juiste vermelding van de diepgang was van belang, omdat daarop de loodstarieven waren gebaseerd. In de winter werd voor negen voet diepgang 12 gulden betaald, in de zomer 9 gulden. Voor twintig voet 150 gulden in de wintertijd en 120 gulden in de zomer. Bij meer diepgang werd 25 gulden per voet gerekend.

Was een schip binnengebracht en had de loods zijn loon ontvangen, dan was hij verplicht een kwitantie af te geven aan de schipper, opdat deze het geld van de kooplieden zou kunnen terugontvangen. Voor uitgaande schepen was het loodsgeld niet voorgeschreven. De loodsen moesten wel bereid zijn om schepen naar buiten te loodsen en hun loon moest dan 'redelick' zijn.

Alle geladen koopvaardij-schepen, die de Maas of het Goereese gat wilden invaren en een diepgang hadden van ten minste negen voet, waren verplicht een loods te nemen. Haringschepen waren niet loodsplichtig. Noordvaarders en koolhaalders betaalden half geld. Oost-Indië vaarders betaalden dubbel, maar mochten daartegenover meer loodsen gebruiken als de schipper dat wenste.

Schepen uit Frankrijk, Spanje, de Levant, Barbarije, Guinea, West-Indië, de Canarische Eilanden en Moscovië, die met stuk-